

دعایی که امام زمان(عج) میخواند/ منظور از توفیق طاعت چیست

حضرت ولی عصر(عج) در دعایی از پرودگار عالم 40 درخواست را مطرح می‌کنند و به منتظران می‌آموزند از ذات باری تعالی چه درخواستی داشته باشند. یکی از موارد مطرح شده در این دعا «توفیق طاعت» است.

حضرت ولی عصر(عج) در دعایی از پرودگار عالم 40 درخواست را مطرح می‌کنند و به منتظران می‌آموزند از ذات باری تعالی چه درخواستی داشته باشند. یکی از موارد مطرح شده در این دعا «توفیق طاعت» است.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، دعای مشهوری منسوب به امام زمان(عج) است که حضرت در این دعا حدود چهل درخواست از ذات اقدس الهی می‌کند به مناسبت آخرین جمعه سال جاری بر آن شدیم که به شرح دعای حضرت ولی عصر(عج) به روایت حجت الاسلام سیدحسین هاشمی نژاد کارشناس مذهبی بپردازیم که بخش نخست آن در ادامه می‌آید:

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَ صِدْقَ النَّيَّةِ وَ عِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَ اِكْرَمْنَا بِالْهُدَى وَ الْاِسْتِقَامَةِ وَ سَدِّدْ اِسْتِنَانَنَا بِالصَّوَابِ وَ الْحِكْمَةِ وَ اَمْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَ الْمَعْرِفَةِ وَ طَهِّرْ بَطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَ الشُّبْهَةِ وَ اكْفِ اِيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَ السَّرَقَةِ وَ اغْضُضْ اَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَةِ وَ اسْدُدْ اَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَ الْغِيْبَةِ وَ عَلَيِ الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَ الرَّعْيَةِ وَ عَلَيِ الْمُسْتَمْعِينَ بِالْاِتِّبَاعِ وَ الْمَوْعِظَةِ وَ عَلَيِ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيِ مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيِ مَسَايِكُنَا بِالْوَقَارِ وَ السَّكِينَةِ وَ عَلَيِ الشَّبَابِ بِالْاِنَابَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ عَلَيِ الْيَسَاءِ بِالْخِيَاءِ وَ الْعَقَةِ وَ عَلَيِ الْاَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ وَ السَّعَةِ وَ عَلَيِ الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَ الْقَنَاعَةِ وَ عَلَيِ الْعَزَاقَةِ بِالنَّصْرِ وَ الْعَلَبَةِ وَ عَلَيِ الْاَسْرَاءِ بِالْخِلَاصِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيِ الْاَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّقَقَةِ وَ عَلَيِ الرَّعِيَةِ بِالْاِنْصَافِ وَ حُسْنِ السِّيَرَةِ وَ بَارِكْ لِلْحَاجِّاجِ وَ الرُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَ التَّقَةِ وَ اقْضِ مَا اَوْجِبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَ الْعُمْرَةِ بِقُضَايِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

*اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ

بحث پیرامون دعای منقول از حضرت ولی عصر(عج) است که در این دعا به ما می‌آموزند که چه از خدا بخواهیم چون خود این جای بحث دارد که مؤمن باید حسن انتخاب داشته باشد، در حدیث دارد که یکی از خادمین پیامبر(ص) نزد حضرت نشسته بودند. حضرت به او فرمودند: چند سال است به من خدمت کرده‌ای و هیچ درخواستی از من نداشتی، یک چیزی از من بخواه تا به تو بدهم. گفت: اجازه بدهید فکر کنم، فردا آمد به پیامبر اکرم(ص) عرض کرد: یا رسول الله قیامت دست من را بگیر و با خودت به بهشت ببر، فرمودند با کسی مشورت کردی، گفت: نه! ولی فکر کردم گفتم چه بخواهم که بقاء داشته باشد، دیدم مال بخواهم تمام می‌شود، اولاد بخواهم با مرگ از دست جدا می‌شوم. لذا به فکر رسید از شما بخواهم که قیامت با شما باشم.

اینکه از خدا چه بخواهیم و چه دعائی بکنیم مهم است. بعضی‌ها بلند می‌شوند هزار کیلومتر با زحمت می‌روند به حرم سیدالشهدا(ع) و آنجایی که دعا تحت قبه‌اش مستجاب می‌شود، یک چیزهای بی‌ارزش کوچک و بیش‌پا افتاده می‌خواهد.

لذا حضرت به ما در این دعا تعلیم می‌دهند که از خداوند چه بخواهیم، ماه رمضان از صبح گرفته زبانت را حفظ کردی، گوشت را حفظ کردی، چشمت را حفظ کردی، دم افطار که لحظه اجابت دعاست چه چیزی بخواهیم که قیمت داشته باشد.

حضرت در فراز اول دعا می‌فرمایند: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ» خدایا به ما روزی کن، توفیق طاعت و بندگی را که از دو موضوع باید بحث بشود. موضوع اول توفیق است که جای بحث وسیعی دارد.

حضرت شعیب نبی(ع) به قوم خود فرمود: من اراده کرده‌ام اصلاح کنم شما را، «وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ» در این کار توفیق از خدا می‌خواهم استعانت از خدا می‌جویم که بتوانم برای اصلاح شما گام بردارم.

«توفیق» عبارت است از اینکه خداوند اسباب را به گونه‌ای فراهم کند که انسان بتواند موفق به کار مثبت شود و بعضی از مقدمات گناه را خداوند سلب کند که انسان مرتکب گناه هم نشود.

راغب در مفردات می‌گوید، توفیق در لغت سوق دادن و برگرداندن اسباب به سوی مطلوب است و توفیق داشتن خیلی مهم است، لذا ائمه معصومین(ع) در دعاهایشان توفیق از خدا می‌خواستند و از خداوند درخواست می‌کردند.

امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «أَرْبَعُ خِصَالٍ تَعَيِّنُ الْمَرْءَ عَلَى الْعَمَلِ: الصِّحَّةُ وَالْغِنَى وَالْعِلْمُ وَالتَّوْفِيقُ» چهار خصلت انسان را یاری می‌کند (بر عمل) سلامتی، ثروت، دانش و توفیق.

در روایت دیگر دارد که امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «التَّوْفِيقُ رَأْسُ السَّعَادَةِ» توفیق سر همه سعادت‌هاست، چون گاهی انسان تمام لوازم را دارد، ولی توفیق ندارد لذا موفق نمی‌شود.

توفیق سبب می‌شود انسان موجبات اطاعت را در نفس خود پیاده کند. حدیث شریف دارد از جابر بن جعفر که از جعفر باقر(ع) نقل می‌کند: حولی بر ما نیست از اینکه از معصیت‌ها دور شویم، مگر به یاری خدا و هیچ توان و قدرتی ما برای اطاعت خداوند نداریم، مگر به سبب توفیق الهی، خدا توفیق داده که ماه رمضان را روزه بگیرم، خدا توفیق داده در مجلس اهل بیت(ع) بنشینم، خدا وسائل گناه را از من دور کن.

امیرالمؤمنین (ع) به خاطر توفیق اطاعت و بندگی خدا را حمد و شکر می‌کند: «تَحْمَدُهُ عَلَى مَا وَفَّقَ لَهُ مِنْ الطَّاعَةِ، وَ ذَاذَ عَنْهُ مِنَ الْمَعْصِيَةِ»

حضرت جوادالائمه(ع) می‌فرماید: مؤمن به توفیق خدا و داشتن پندگویی درونی و خوی نصیحت‌پذیری از کسی که او را نصیحت می‌کند نیاز دارد.

از روایات استفاده می‌شود بعضی امور سبب توفیق می‌شود و عواملی هم سبب سلب توفیق می‌شود از جمله چیزهایی که موجب سلب توفیق می‌شود رد کردن مهمان است، حدیث نبوی می‌فرماید: میهمان سبب نزول رزق می‌شود و گناهان اهل آن خانه را از بین می‌برد و کسی که مهمان را رد کند، سبب از دست رفتن توفیقش می‌شود، میهمان می‌خواهد بیاید انسان مهمان را رد کند سلب توفیق می‌شود.

یکی دیگر از عوامل سلب توفیق اذیت و آزار دیگران است و یاری نکردن برادر مؤمن که امام صادق(ع) می‌فرماید: هیچ مؤمنی نیست که برادری مؤمنش را یاری نکند در حالی که قدرت بر یاری او دارد، مگر اینکه خداوند توفیقات مربوط به دنیا و آخرت را از او سلب می‌کند.

انسان بی‌توفیق نمی‌تواند در مجالس اهل بیت(ع) شرکت کند، توفیق می‌خواهد که انسان حسینی بشود. پیامبر گرامی(ص) عبور می‌کردند، دیدند بچه‌ها بازی می‌کنند از مرکب پیاده شد. حضرت یک بچه‌ای را بغل گرفت او را بوسید نوازش کرد. گفتند یا رسول‌الله میان این بچه‌ها، چطور این بچه را بوسیدی، فرمود: یک روز دیدم این بچه دارد با حسینم بازی می‌کند و خاک زیر پای حسین من را بر می‌دارد و به سر و صورتش می‌ریزد، چون حسین مرا دوست دارد، من هم او را دوست دارم.

حضرت ولی‌عصر(عج) در دعایی از پرودگار عالم 40 درخواست را مطرح می‌کنند و به منتظران می‌آموزند از ذات باری تعالی چه درخواستی داشته باشند. یکی از موارد مطرح شده در این دعا «توفیق طاعت» است. به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه [خبرگزاری فارس](#)، دعای مشهوری منسوب به امام زمان(عج) است که حضرت در این دعا حدود چهل درخواست از ذات اقدس الهی می‌کند به مناسبت آخرین جمعه سال جاری بر آن شدیم که به شرح دعای حضرت ولی‌عصر(عج) به روایت حجت‌الاسلام سیدحسین هاشمی‌نژاد کارشناس مذهبی بپردازیم که بخش نخست آن در ادامه می‌آید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَ بُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَ صِدْقَ النِّيَّةِ وَ عِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَ اِكْرَمْنَا بِالْهُدَى وَ الْاِسْتِقَامَةِ وَ سَدِّ السِّبْتِ بِالْاِصْطِحَابِ وَ الْحِكْمَةَ وَ اَمْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَ الْمَعْرِفَةِ وَ طَهِّرْ بَطُونَنَا مِنَ الْحَرَامِ وَ الشُّبْهَةِ وَ اكْفِ اِيْدِنَا عَنِ الظُّلْمِ وَ السَّرِقَةِ وَ اَعْصُصْ اَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَ الْخِيَانَةِ وَ اسْدُدْ اَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَ الْغِيْبَةِ وَ عَلَيِ الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَ الرَّعْيَةِ وَ عَلَيِ الْمُسْتَمْعِينَ بِالْاِتِّبَاعِ وَ الْمُؤَعِّظَةِ وَ عَلَيِ مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيِ مَوْتَاهُمْ بِالرَّافَةِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلَيِ مَشَايِخِنَا بِالْوَقَارِ وَ السَّكِينَةِ وَ عَلَيِ الشَّبَابِ بِالْاِنَابَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ عَلَيِ الْيَسَاءِ بِالْخِيَاءِ وَ الْعِفَّةِ وَ عَلَيِ الْاِغْنِيَاءِ بِالتَّوَضُّعِ وَ السَّعَةِ وَ عَلَيِ الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَ الْقَنَاعَةِ وَ عَلَيِ الْفَرَاةِ بِالتَّصَرُّ وَ الْقَلْبَةِ وَ عَلَيِ الْاَسْرَاءِ بِالْخِلَاصِ وَ الرَّاحَةِ وَ عَلَيِ الْاَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ وَ الشَّقَقَةِ وَ عَلَيِ الرَّعِيَةِ بِالْاِنْصَافِ وَ حُسْنِ السِّيَرَةِ وَ بَارِكْ لِلْحُجَّاجِ وَ الزَّوَادِ فِي التَّقَةِ وَ اقْصِ مَا اوْجِبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَ الْعُمْرَةِ بِقُضَايَاكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»***اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ** بحث پیرامون دعای منقول از حضرت ولی‌عصر(عج) است که در این دعا به ما می‌آموزند که چه از خدا بخواهیم چون خود این جای بحث دارد که مؤمن باید حسن انتخاب داشته باشد، در حدیث دارد که یکی از خادمین پیامبر(ص) نزد حضرت نشست بودند. حضرت به او فرمودند: چند سال است به من خدمت کرده‌ای و هیچ درخواستی از من نداشتی، یک چیزی از من بخواه تا به تو بدهم. گفت: اجازه بدهید فکر کنم، فردا آمد به پیامبر اکرم(ص) عرض کرد: یا رسول‌الله قیامت دست من را بگیر و با خودت به بهشت ببر، فرمودند با کسی مشورت کردی، گفت: نه! ولی فکر کردم گفتم چه بخواهم که بقاء داشته باشد، دیدم مال بخواهم تمام می‌شود، اولاد بخواهم با مرگ از دست می‌شود. لذا به فکر رسید از شما بخواهم که قیامت با شما باشم. اینکه از خدا چه بخواهیم و چه دعائی بکنیم مهم است. بعضی‌ها بلند می‌شوند هزار کیلومتر با زحمت می‌روند به حرم سیدالشهدا(ع) و آنجایی که دعا تحت قیادش مستجاب می‌شود، یک چیزهای بی‌ارزش کوچک و پیشاپیش افتاده می‌خواهد. لذا حضرت به ما در این دعا تعلیم می‌دهند که از خداوند چه بخواهیم، ماه رمضان از صبح روزه گرفتن زنان را حفظ کردی، گوشت را حفظ کردی، چشمت را حفظ کردی، دم افطار که لحظه اجابت دعاست چه چیزی بخواهیم که قیمت داشته باشد. حضرت در فراز اول دعا می‌فرماید: «اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ» خدایا به ما روزی کن، توفیق طاعت و بندگی را که از دو موضوع باید بحث بشود. موضوع اول توفیق است که جای بحث وسیعی دارد. حضرت شعيب نبی(ع) به قوم خود فرمود: من اراده کرده‌ام اصلاح کنم شما را، «وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ» در این کار توفیق از خدا می‌خواهم استعانت از خدا می‌جویم که بتوانم برای اصلاح شما گام بردارم. «توفیق» عبارت است از اینکه خداوند اسباب را به گونه‌ای فراهم کند که انسان بتواند موفق به کار مثبت شود و بعضی از مقدمات گناه را خداوند سلب کند که انسان مرتکب گناه هم نشود. راغب در مفردات می‌گوید، توفیق در لغت سوق دادن و برگرداندن اسباب به سوی مطلوب است و توفیق داشتن خیلی مهم است، لذا ائمه معصومین(ع) در دعاهايشان توفیق از خدا می‌خواستند و از خداوند درخواست می‌کردند. امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «أَرْبَعُ خِصَالٍ تَعَيِّنُ الْمَرْءَ عَلَى الْعَمَلِ: الصِّحَّةُ وَالْغِنَى وَالْعِلْمُ وَالتَّوْفِيقُ» چهار خصلت انسان را یاری می‌کند (بر عمل) سلامتی، ثروت، دانش و توفیق. در روایت دیگر

دارد که امیرالمؤمنین (ع) می‌فرمایند: «التَّوْفِيقُ رَأْسُ السَّعَادَةِ» توفیق سر همه سعادت‌هاست، چون گاهی انسان تمام لوازم را دارد، ولی توفیق ندارد لذا موفق نمی‌شود. توفیق سبب می‌شود انسان موجبات اطاعت را در نفس خود پیاده کند. حدیث شریف دارد از جابر بن جعفری که از جعفر باقر (ع) نقل می‌کند: حولی بر ما نیست از اینکه از معصیت‌ها دور شویم، مگر به یاری خدا و هیچ توان و قدرتی ما برای اطاعت خداوند نداریم، مگر به سبب توفیق الهی، خدا توفیق داده که ماه رمضان را روزه بگیریم، خدا توفیق داده در مجلس اهل بیت (ع) بنشینیم، خدا وسائل گناه را از من دور کن. امیرالمؤمنین (ع) به خاطر توفیق اطاعت و بندگی خدا را حمد و شکر می‌کند: «تَحْمَدُهُ عَلَى مَا وَفَّقَ لَهُ مِثَالِطَاعَةٍ، وَ ذَاذَ عَنَّهُ مِنَ الْمَعْصِيَةِ» حضرت جواد الائمه (ع) می‌فرماید: مؤمن به توفیق خدا و داشتن پندگویی درونی و خوی نصیحت‌پذیری از کسی که او را نصیحت می‌کند نیاز دارد. از روایات استفاده می‌شود بعضی امور سبب توفیق می‌شود و عواملی هم سبب سلب توفیق می‌شود از جمله چیزهایی که موجب سلب توفیق می‌شود رد کردن مهمان است، حدیث نبوی می‌فرماید: میهمان سبب نزول رزق می‌شود و گناهان اهل آن خانه را از بین می‌برد و کسی که مهمان را رد کند، سبب از دست رفتن توفیقش می‌شود، میهمان می‌خواهد بیاید انسان مهمان را رد کند سلب توفیق می‌شود. یکی دیگر از عوامل سلب توفیق اذیت و آزار دیگران است و یاری نکردن برادر مؤمن که امام صادق (ع) می‌فرماید: هیچ مؤمنی نیست که برادری مؤمنش را یاری نکند در حالی که قدرت بر یاری او دارد، مگر اینکه خداوند توفیقات مربوط به دنیا و آخرت را از او سلب می‌کند. انسان بی‌توفیق نمی‌تواند در مجالس اهل بیت (ع) شرکت کند، توفیق می‌خواهد که انسان حسینی بشود. پیامبر گرامی (ص) عبور می‌کردند، دیدند بچه‌ها بازی می‌کنند از مرکب پیاده شد. حضرت یک بچه‌ای را بغل گرفت او را بوسید نوازش کرد. گفتند یا رسول‌الله میان این بچه‌ها، چطور این بچه را بوسیدی، فرمود: یک روز دیدم این بچه دارد با حسینم بازی می‌کند و خاک زیر پای حسین من را بر می‌دارد و به سر و صورتش می‌ریزد، چون حسین مرا دوست دارد، من هم او را دوست دارم. - See more at:

<http://www.farsnews.com/newstext.php?nn=13921221001114#sthash.dEPT4whJ.dpuf>